

[Arbejdsministeren]

konference i Nairobi, og så vidt jeg har forstået, får Danske Kvinders Nationalråd derudover også tipsmidler fra undervisningsministeren, så det er jo ikke sådan, at der slet ikke sker noget på dette område.

Man kan diskutere, om man skal lave en handlingsplan. Det kan man måske nok gøre og måske stramme lidt op på strukturen, men det er vel også meget vigtigt, som fru Hanne Severinsen var inde på, at man ikke bare laver en handlingsplan for at lave en handlingsplan, men at man også handler og finder ud af, hvordan man skal handle. Det svarer måske godt til den debat, vi havde i regeringskomiteen, hvor vi både diskuterede strategier og instrumenter og forskellen mellem dem, noget, som jo ikke blot hører sammen i Nairobikonferencens regie, men også når vi skal hjem og følge op bagefter.

Så vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange, at jeg er enig i, at kvinderne ikke lader sig standse længere. Det kan gå langsommere eller det kan gå hurtigere med, at de kommer frem, men jeg tror altså ikke på, at vi vender tilbage til det, nogle i mandssamfundet kalder de gode gamle dage, hvor kvinderne igen går hen og bliver usynlige. Dertil tror jeg, at kvinder ligesom har fået for meget smag for, hvor dejligt det er at være synlig og selv kunne bestemme over sit liv.

Jeg mener også, det er væsentligt, at man arbejder videre med disse ting, og at man på Nairobikonferencen støtter bestræbelser for at udvikle strategier frem til år 2000, for vi kan jo ikke standse her, når vi ved, at vi ikke har fået ligestilling. Så må vi arbejde videre og finde ud af, i hvilket tempo vi kan arbejde.

Det er klart, at der også er økonomisk ulighed, og at økonomiske kriser rammer kvinder hårdere, end de rammer mænd. Det fremgår også af det, jeg sagde om referatet fra de regionale konferencer i Arusha, Bagdad og Havanna. Kvinder har tit det dårligste uddannelsesgrundlag og det mest ufaglærte arbejde, og derfor er det vigtigt at gøre noget for kvinderne.

Jeg vil gerne sige til fru Ebba Strange, at jeg ikke rigtig i arbejdsministeriet råder over konsulenter. Jeg har altså ikke fjernet nogen konsulenter fra Danske Kvinders Nationalråd, idet jeg altså ikke inden for mit ministerium har mulighed for at give dem nogen.

Derfor har jeg heller ikke kunnet fjerne nogen.

For øvrigt er jeg meget enig i det, fru Ebba Strange også sagde om Kvininfo. Jeg mener, at det arbejde, der udføres i Kvininfo, er af meget stor betydning for hele kvindeforskningen, og at det foregår på et meget højt niveau og på et meget sagligt grundlag.

Jeg er også meget enig i det, som fru Lone Dybkjær sagde. Jeg tror, det er svært under en forespørgselsdebat at komme rundt i hele den nationale og også den globale sektor, men sundhedsaspektet er jo meget afgørende. Som fru Lone Dybkjær også fremhævede: det afgørende er u-landskvinderne. Jeg vil ikke reducere den danske ligestillingskamp til at være ingenting, men når man har fulgt med i hele decemberforløbet, hvor vi blev fantastisk grundigt orienteret om, at Afrika sulter, og man har set disse mødre – jeg har altid følt, at noget af det værste, der kunne ske for en kvinde, var, at ens børn døde af sult fra én, fordi man ikke kunne give dem mad eller ikke kunne give dem medicin; det må være noget af det mest grufulde, man kan stå over for – så tror jeg også, det er væsentligt, at man satser på u-landskvinderne, som altså er dårligere stillet, end vi er, og at man både satser på at hjælpe dem til udvikling og hjælpe dem til sundhed, som jo er en del af udviklingen.

Selv om vi ikke skal standse op her, synes jeg, vi kan være glade for, at Danida faktisk gør så meget. Danida har jo konsulenter, som gennemgår alle Danidaprojekter, inden de bliver godkendt, med henblik på, om der nu også er kvinderelevans i dem, og vi har finansieret en række drikkevandsprojekter i flere af vore hovedmodtagerlande. Vandprojekter betyder enormt meget for at lette kvinders arbejdsbyrde, for det er jo kvinderne, der skal hente og bringe vand, og Danmark har også finansieret mange sundhedsprojekter. Mange af dem har været rettet mod gravide kvinder og kvinder med småbørn. Det har også drejet sig om projekter med vaccination af børn under 5 år mod de mest almindelige børnesygdomme, forebyggende svangerskabsundersøgelser, spædbørnsundersøgelser, vejledning om ernæring og kostsammensætning og oplysning om og undervisning i familieplanlægning.

Men når man skal medvirke til dette, kræver det både erfaringer og viden om, hvad